21/10/2020

Η ματαιότητα της αλαζονείας

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

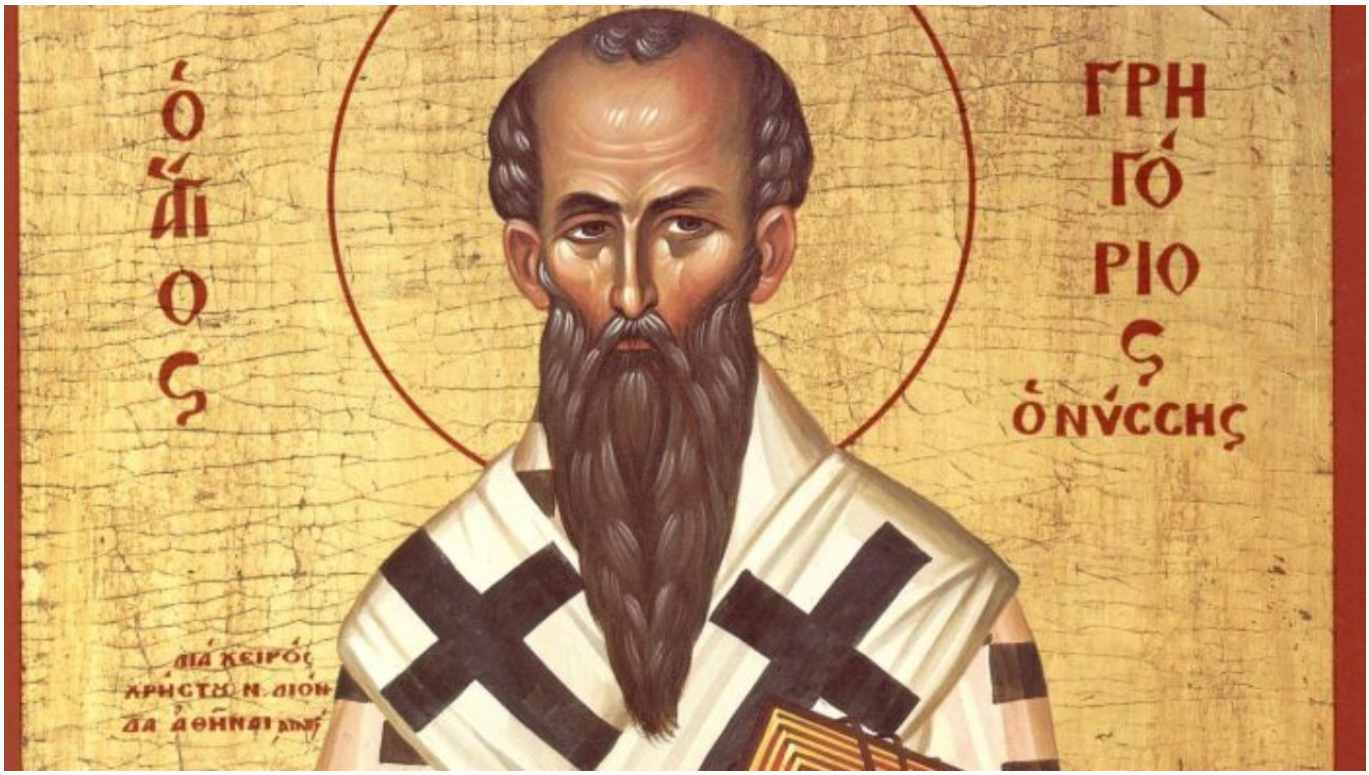

- Άγιος Γρηγόριος Νύσσης

«Μου φαίνεται όμως πως ίσως είναι καλό να εξετάσουμε και τον παραλογισμό του πάθους αυτού, ώστε να γίνει εύκολα κατορθωτή για μας η μακαριότητα, αφού με μεγάλη επιδεξιότητα κι ευκολία θα πετυχαίνουμε την ταπεινοφροσύνη. Γιατί όπως οι καλοί γιατροί, εξουδετερώνοντας το αίτιο που γεννάει τη νόσο, ελέγχουν εύκολα την αρρώστια, έτσι κι εμείς θα κάνουμε ευκολοπερπάτητο για τους εαυτούς μας το δρόμο της ταπεινοφροσύνης, όταν υποτάξουμε με τη σκέψη την αλαζονεία των υπερηφάνων.

Από ποιο σημείο θα αποδείκνυε κανείς καλύτερα τη ματαιότητα της περηφάνιας; Από ποιο άλλο παρά από το να αποδείξει ποια ακριβώς είναι η φύση του ανθρώπου; **Γιατί όποιος εξετάζει τον εαυτό του και όχι τα γύρω από τον εαυτό του, δικαιολογημένα δεν θα καταντήσει σε αυτό το πάθος**.

Τι είναι, λοιπόν, ο άνθρωπος; Θέλεις να σου πω τον πιο σεβαστό και τον πιο υπολογίσιμο από όλους τους λόγους; Άκουσε λοιπόν. Εκείνος που στολίζει τα ανθρώπινα και διαμορφώνει την ανθρώπινη ευγένεια κατά τρόπο υπερβολικά εντυπωσιακό, καταρτίζει την γενεαλογία του ανθρωπίνου γένους από την λάσπη.

Κι αν θελήσεις να μάθεις τον συνηθισμένο κι ακριβή τρόπο της δημιουργίας του ανθρώπου, άφησε, καλύτερα να μην πεις τίποτε γι’ αυτόν. Να μην πεις λέξη. Να μην ξεσκεπάσεις, όπως ορίζει ο Νόμος (Λευτ. 18,6 κ.ε) την ασχημοσύνη του πατέρα σου και της μητέρας σου. Να μην κοινολογήσεις, όσα αξίζουν να ξεχαστούν και να αποσιωπηθούν εντελώς. Και έπειτα δεν ντρέπεσαι, εσύ που είσαι χωματένιο ομοίωμα και μετά από λίγο γίνεσαι σκόνη, συ, που σαν την φούσκα έχεις μέσα σου το φούσκωμα, το οποίο γρήγορα χάνεται, όταν γεμίζεις από την υπερηφάνεια και καίγεσαι από παντού εξαιτίας της αλαζονείας και με τις ανόητες ιδέες παίρνουν τα μυαλά σου αέρα;

Δεν προσέχεις και στα δύο άκρα της ανθρώπινης ζωής, δηλαδή και πως αρχίζει και σε τι καταλήγει;
Αλλά περηφανεύεσαι για τη νεότητά σου και κοιτάζεις την ηλικία στο άνθος της και καυχιέσαι για λίγο, γιατί τα χέρια σου είναι ακμαιότατα για να κινούνται και τα πόδια ελαφρά για το πήδημα κι ανεμίζουν στο ελαφρό αεράκι τα μαλλιά και στα μάγουλα ξεφυτρώνει το πρώτο ανδρικό τρίχωμα και γιατί το φόρεμά σου καταστολίζεται με το πορφυρό βάψιμο και τα μεταξωτά φορέματά σου τα έχεις κεντήσει με παραστάσεις πολεμικές η κυνηγετικές η με άλλες ιστορίες; Η μήπως (περηφανεύεσαι) να προσέχεις με σχολαστικότητα τα πέδιλα που γυαλίζουν στο μαύρο χρώμα και σ’ ευχαριστούν ιδιαίτερα κατά τρόπο περίεργο με τις γραμμές της ραφής τους; Σ’ αυτά προσέχεις και δεν βλέπεις τον εαυτό σου; Να σου δείξω, σαν σε καθρέφτη, ποιος είσαι και τι ακριβώς είσαι».

Πηγή: agiazoni.gr